

ในนามของความรักและความหวังดี

วันหนึ่ง ระหว่างที่ดิฉันนั่งคอยเพื่อนที่ริมสระว่ายน้ำ สายตาก็เหลือบไปเห็นคุณแม่ท่านหนึ่งเดินไปมาตามขอบสระ ในมือถือนาฬิกาจับเวลาให้ลูกสาวที่กำลังว่ายน้ำ (อายุไม่เกิน 8 ปี) เมื่อลูกสาวว่ายน้ำไปถึงจุดหมาย คุณแม่ก็ทำหน้าที่เป็นโค้ช คอยบอกข้อบกพร่องให้ลูก เช่น ตะขาไม่สวย ยังช้าไป ...วินาที

คุณแม่คงทำในนามของความรักและความหวังดี อยากให้ลูกว่ายน้ำเร็วขึ้น ๆ เลยต้องคอยบอกข้อบกพร่องให้ลูกแก้ไข

และเมื่อลูกสาวแสดงอาการหงุดหงิด อิดเอื้อน ไม่อยากว่ายน้ำต่อ คุณแม่ก็พยายามหากลยุทธทุกอย่าง เพื่อให้ลูกยอมว่ายน้ำต่อให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นอย่าง.....

การย้ำเตือนเรื่องวินัย “เกิดเป็นคน ต้องอดทน ต้องรู้จักว่าเวลาไหนเป็นเวลาพัก เวลาฝึกฝน คนเราต้องแยกแยะให้ถูกต้อง”

การกระตุ้นให้เกิดแรงฮึด เช่น “จำได้ไหม โรงเรียนฝากความหวังไว้ที่ใคร ชื่อของใครได้ขึ้นบอร์ด” “จำได้ไหมว่า เมื่อปีที่แล้ว แม่ไปกีวินาที” “รู้ไหม คนอื่นเขาฝึกกันกี่รอบ ว่ายน้ำแค่นี้ จะชนะได้อย่างไร”

คุณแม่ทุ่มเทแม้กระทั่ง....การยอมเดิมพันด้วยความรักความผูกพันระหว่างแม่ลูก “ไม่เอาแล้ว อย่างไม่แม่ฝึกให้ไม่ได้แล้ว แม่ทนลูกไม่ไหว”

บางรอบก็ได้ผล ลูกออกว่ายอีกครั้ง ด้วยอาการฮึดฮัดบ้าง ยอมจำนนบ้าง

บางรอบไม่ได้ผลจริง ๆ คุณแม่ก็ใช้ “การบอกกล่าว” ล่วงหน้าว่า “ถ้าวันนี้ไม่ว่ายต่อ จะเกิดอะไรขึ้น” “ถ้าไม่ยอมว่ายต่อ ถ้างั้นต้องว่ายกับครูทั้งอาทิตย์ จันทร์ถึงศุกร์เลย ลูกเลือกเอา”

คุณแม่คงทำในนามของความรักและความหวังดี อยากให้ได้ “ผลลัพธ์” คือลูกได้ซ้อมเยอะ ๆ เลยต้องใช้การกระตุ้นหลาย ๆ เทคนิค

เมื่อญาติฉันไม่เคยสัมผัส “วงการ” ที่เด็กต้องแข่งขันเพื่อชิงความสุดยอด ดิฉันเลยไม่รู้ว่ นี่คื่เรื่อง “ปกติ” หรือเปล่า นี่คื่คุณแม่ตัวอย่างผู้ทุ่มเทเสียสละ ซึ่งพบได้ทั่วไปในวงการที่ต้องแข่งขันหรือเปล่า

ดิฉันเองเคยสัมผัสแต่กลุ่มพ่อแม่ที่ทุ่มเทเสียสละ เพียงเพื่อ.....

ให้ลูกมอบความไว้วางใจให้

ให้ลูกรู้ว่าพ่อแม่พร้อมจะอยู่เคียงข้าง

ให้ลูกได้พัฒนาตัวตนของลูกเอง

และเพื่อให้ลูกได้มี “ที่ยืน” อยู่ในโลกรอบนี้ได้อย่างมีความสุข

ซึ่งแน่นอน พ่อแม่กลุ่มนี้ก็ทุ่มเทเสียสละ **ในนามของความรักและความหวังดี** เช่นกัน

และอย่างที่บอกไว้ข้างต้น ดิฉันเองอ่อนด้อยประสบการณ์ในวงการแข่งขัน จึงไม่อาจล่วงรู้ได้ว่า
สุดท้ายที่ปลายทางจะเกิดอะไรขึ้น แต่ความรู้สึกของดิฉัน บอกตัวเองว่า ไม่ได้ “รู้สึก” ว่าวิธีการนี้อาจจะสร้าง
นักกีฬาระดับแชมป์ แต่.....กลับ “รู้สึก” ว่าคุณแม่ท่านนี้กำลังจะเสีย “ลูก” ของเธอไป

คะ ก็แค่ความรู้สึกของคนไม่มีประสบการณ์ นะคะ

กึ่งแก้ว

